

Мріяла бути лікаркою, а стала майстринею на «Каметсталі». Як Олеся Голуб руйнує гендерні стереотипи в металургії — Vogue Ukraine

У проєкті «Вітер змін» журнал розповідає про жінок, що долають гендерні стереотипи в професійному середовищі. Уперше в історії видання героїнею випуску стала Олеся Голуб, яка опанувала професію майстрині виробництва доменного цеху «Каметсталь».

Олесі Голуб 42 роки. Майже половину з них вона працює на комбінаті «Каметсталь» Групи Метінвест у Дніпропетровській області. Це одне з найбільших металургійних підприємств України і єдине місце у світі, де роблять спеціальні заготовки для залізничного транспорту, що потім використовуються у вагонах і локомотивах.

«Каметсталь» — справжнє місто в місті: тут, на березі Кам'янського водосховища, на площі в сотні гектарів цілодобово плавлять руду. Історія цього металургійного підприємства почалася наприкінці XIX сторіччя з будівництвом залізниці між Донецьким вугільним та Криворізьким залізрудним басейнами. Колії пролягали повз село Кам'янське поблизу Дніпра — сьогодні це чвертьмільйонне промислове місто.

У лютому 1889 року бельгійські, польські, німецькі та французькі підприємці та інженери запустили першу доменну піч і започаткували металургійний завод. Того ж року його вироби з чавуну та сталі представили на Всесвітній промисловій виставці в Парижі (для якої Густав Ейфель спорудив свою вежу) — вони отримали Велику Золоту медаль. Отже, між Олесиною дільницею з переробки вогненно-рідких шлаків та Парижем відстань коротша, ніж здається.

«У дитинстві я хотіла стати лікаркою, акушеркою-гінекологінею. Мріяла побачити, як народжується життя. Тут, на комбінаті, воно теж народжується. Просто з розплавленої сировини — залізної руди, агломерату, окатків і коксу — ми отримуємо продукцію, необхідну людству», — розповідає Олеся Голуб. Йдеться про чавун, арматуру і сталевий прокат, які потрібні для зведення висоток і мостів, прокладання залізниці й метро.

У металургію потрапила випадково. Испити до Дніпровського державного технічного університету складала за компанію з подругою. За кілька років отримала диплом інженера-механіка. З ним шлях був один — на виробництво.

Олеся починала в доменному цеху на робочій посаді — з лопатою і ломом. Згодом перейшла до адміністративної роботи. Пів року тому їй запропонували стати майстринею виробництва. Вона вагалася: «Якщо на попередній посаді відповідала за документи, то тут — за життя людей». Тепер керує дільницею, куди гігантські вантажні ковші доставляють шлак після випуску з доменної печі. Голуб контролює процес транспортування, розподіляє підлеглих на окремих ділянках, стежить за безпекою.

Робота важка: шуми, висока температура, задушливе повітря — тому її традиційно вважають чоловічою. Долати цей стереотип Олесю спонукають не лише власні амбіції, але й реалії життя: частина металургів зараз у ЗСУ, тож деякі професії, що раніше були за чоловіками, опановують жінки.

Вбрання однакове для всіх — начальства і підлеглих, чоловіків і жінок: куртка, штани, захисні окуляри, каска. Єдиний акцент, який додає Олеся, — яскравий манікюр. Після робочої зміни наносить крапельку парфумів: її улюблені — ніжні квіткові Lanvin Eclat D'Arpege.

Вдома на неї чекають сини: 8-річний Тимофій та старший Ілля, котрому у квітні буде 14. «Іноді кажу їм, що в мене в підпорядкуванні п'ятдесят працівників, з якими легше впоратися, ніж із ними двома. Старший відповідає: «Вони тебе бояться, а ми знаємо, що ти добра». Олеся не заперечує: «Я справді

люблю свою професію та колег. Їхня важка робота мене надихає».

Фото: Vasylyna Vrublevska

|

[Vogue Ukraine](#)

<https://metinvestholding.com/ua/media/news/mryala-buti-lkarkovu-a-stala-majstrineyu-na-kametstal-vak-olesya-golub-rujnu-gendern-stereotipi-v-metalurg-vogue-ukraine>